

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτῆτης

P. ΓΑΒΑΛΑΣ

“ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ.”

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1921

Ἀνατέλλει καὶ πάλιν ἡ ἀγία καὶ ἱερὰ ἡμέρα τῆς 25 Μαρτίου 1821, καθ’ ἣν ἐξεδηλώθη λόγῳ τε καὶ ἔργῳ ὅλη ἡ αἴγλη τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς. Ὑπὸ τὰς πτυχὰς τοῦ ἱεροῦ λαβάρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ὑπάρχει ὁ Σταυρὸς, τὸ σύμβολον τῆς Πίστews, ἔστη ἡ Πατρίς, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπη τῶν εὐγενεστέρων ἰδεῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Γένους, ἐτάχθησαν οἱ λεοντόθυμοι ἐκαῖνοι ἄνδρες, οἱ μυθικοὶ τοῦ 21 ἥρωες, οἵτινες διὰ κατωρθωμάτων, ἅτινα ἐξέπληξαν ὅλον τὸν κόσμον, ἐδημιούργησαν τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν. Ἡ ὑψηλὴ καὶ ἱερὰ ἰδέα τῆς Πίστews καὶ τῆς Πατρίδος, ἃς καταπάτει ὁ ἄπιστος κατακτητῆς, ἔκαμε τοὺς ἥρωας ἐκαῖνους νὰ κάμψωσι τὰ γόνατα πρὸ αὐτῶν, καὶ, ἐν μέσῳ μυρίων στερήσεων καὶ κακουχιῶν, ν’ ἀγωνισθῶσιν ἀγῶνα ἀνίσσον διὰ νὰ κερδίσωσι τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἐθνεσκέας καὶ τοῦ Ἑθνισμοῦ. Ἐδάκρυσαν πρὸ τοῦ ἱεροῦ λαβάρου τοῦ 21, ἐπόνεσαν, ἐθλίβησαν, ἀνελογίσθησαν τὰ δεινὰ καὶ τὰς δοκιμασίας, τὸν κίνδυνον, ἀλλ’ ὀρκίσθησαν ἢ νὰ ζήσωσιν ἐλεύθεροι ἢ ν’ ἀποθάνουν. Καὶ δὲν ἐφάνησαν οὔτε ἐπίορκοι οὔτε ριψάσπιδες.

Ἐπάλασαν ἐπὶ ἑπτὰ δλόκληρα χρόνια πρὸς τὴν ἰσχυρὰν τότε Ὀθωμανικὴν Ἀυτοκρατορίαν. Ἐπάλασαν δεινῶς, ἔχοντες ὡς μόνον ὄπλον τὴν πίστιν καὶ ὡς μόνον σύμμαχον τὴν φιλοπατρίαν. Φιλοπατρίαν γνησίαν, ἀδόλον, εἰλικρινῆ, πραγματικὴν. Οὐχὶ συμφεροντολογικὴν, οὐχὶ ὑστερόβουλον, οὐχὶ κίβδηλον, οὐχὶ κομματικὴν. Δὲν ἀπέκαμον οὔτε ἀπεγοητεύθησαν. Ἀπτόητοι, ἀνένδοντοι, ἐχώρησαν πρὸς τὰ ἐμπρὸς, ἔχοντας ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ ἐν τῷ πνεύματι αὐτῶν μόνον τῆς Πίστews καὶ τῆς Πατρίδος τὰ εὐγενῆ καὶ ὠραία ἰδανικά.

Οὕτω δὲ κατέδειξαν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Φυλὴ δὲν ἀπέθανεν, ὡς ἐνόμιζον τότε οἱ πολλοὶ, μετὰ τὴν ὀδυνηρὰν πτώσιν τοῦ Βυζαντίου. Μετὰ τὴν βοήθειαν δὲ τοῦ Θεοῦ, πρὸ τοῦ συμπληρωθῆ ἡ ἑκατονταετηρίς τοῦ ἐλευθέρου ἡμῶν βίου, ἰδοὺ ἡ νέα γενεά, ἥτις, διὰ τοῦ ἡρωϊσμοῦ τοῦ 1912 καὶ 1913, κατέδειξεν εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὅτι οὐχὶ μόνον δὲν ἀποθνήσκει ἡ Φυλὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀλλ’ ὅτι ζῆ καὶ δρᾷ ἐπιτυχῶς ἐν καταλλήλῳ στιγμή, συνεχίζουσα τὰ ἐνδοξα τρόπαια τοῦ Γένους καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ἴδου οἱ ἥρωες τοῦ 21, οἱ πρόμαχοι τῆς Πατρίδος, ἀλλ’ ἰδοὺ καὶ οἱ μαχηταὶ τοῦ 12 καὶ τοῦ 13, οἱ συνεχισταὶ τῆς Ἐλευθερίας τοῦ Ἑθνος, οἱ ἀντάξιοι ἐκαῖνων ἀπέγονοι. Ἄς σιμῶσιν σήμερον πᾶσα ἑλληνικὴ καρδιά, καὶ κάθε μνήμη ἃς πε-

τάξῃ πρὸς τὴν ἐποχὴν ἐκαῖνην τοῦ Διάκου, τοῦ Κανάρη, τοῦ Μιαούλη, τοῦ Κολοκοτρώνη, τοῦ Μαυρομιχάλη, τοῦ Παπαφλέσσα καὶ ὅλης τῆς χορείας τῶν ἐλευθερωτῶν μας. Ἄς προσευχηθῆ πρὸς τὸν Θεὸν σήμερον πᾶσα ἑλληνικὴ ψυχὴ ὑπὲρ ἀναπάσεως τῶν ψυχῶν τῶν μαχητῶν τοῦ Κιλκίς, τοῦ Λαχανᾶ, τῶν Γιαννιτσῶν, τοῦ Μπιζανίου, τῆς Κρέσσας. Ἄς εἴμεθα εὐγνώμονες καὶ πρὸς τοὺς μὲν καὶ πρὸς τοὺς δέ. Ἄνευ τῆς θυσίας τῶν πρώτων θὰ εἴμεθα εἰσέτι δούλοι τοῦ Κοραίου, ἄνευ τοῦ αἵματος τῶν ἄλλων θὰ εἴμεθα σήμερον ὑπὸ τὴν πταίρναν τοῦ Κρούμου. Καὶ πάντες γινώσκωμεν, ἰδίᾳ σήμερον, τί ἐστὶ ἐλευθερία, ἀνεξαρτησία. Ἐμπρὸς εἰς τὰ ἰνδάλματα τοῦ 21, εἰς τοὺς ἥρωας τοῦ 12 καὶ τοῦ 13 ἃς καμψθῆ κάθε γόνυ ἑλληνικὸν καὶ ἃς ὑψωθῆ πρὸς τὸν Θεὸν εὐγνωμονοῦσα ἡ λατρεία τοῦ Πανελληνίου. Διερχόμεθα ἡμέρας πόνου καὶ δοκιμασίας. Εἴμεθα ἥρωες καὶ νικηταί. Καὶ ὁμως—φεῦ! — Βασιλεὺς καὶ Λαὸς, διατελούμεν κατηφεις καὶ περίλυποι μέχρι θανάτου. Ἄς ἐνωθῶμεν μετὰ τοῦ Θεοῦ, ἵνα παρέλθῃ ἀφ’ ἡμῶν ἡ πικρία, ἡ δοκιμασία, ὁ κίνδυνος. Ἡ προσευχὴ διὰ τοὺς πάσχοντας εἶνε τὸ τονωτικώτερον φάρμακον. Προσευχθῶμεν λοιπὸν ὑπὲρ τῶν ἐλευθερωτῶν μας. Προσευχθῶμεν ὑπὲρ τῶν τιμησάντων καὶ δοξασάντων τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα. Προσευχθῶμεν διὰ τὴν ὑγίαν καὶ τὴν μακροήμερευσιν τοῦ ἐνδόξου καὶ σωτήρος Βασιλέως μας Κωνσταντίνου. Προσευχθῶμεν δι’ ἡμᾶς αὐτοὺς, διότι ὑπὲρ ποτε σήμερον ἔχομεν ἀνάγκην ἐνισχύσεως καὶ προστασίας ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Ἴδου οἱ ἥρωες τοῦ 21, ἰδοὺ οἱ μαχηταὶ τοῦ 12 καὶ τοῦ 13. Ἴδου ὁ Βασιλεὺς πάσχων, ἰδοὺ ἡ Πατρίς κινδυνεύουσα. Προσευχθῶμεν. Ἄς γονατίσωμεν.

Π. Μ. Στέφανος.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΕΛΛΕΙΜΜΑ... ΚΡΙΣΕΩΣ

“Ὁ ἄνθρωπος εἶνε ζῶον λογικόν. Ἄλλὰ ζῶον ἐγωϊτικόν, ὑπερήφανον, ἀχάριστον. Ὡς ζῶον φρικτὸν ἔχει τὰς ἀρετὰς του, ἀλλὰ καὶ τὰς κακίας του. Μία ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ κακιῶν εἶνε καὶ ἡ ἐλλειψὶς κρίσεως, τὴν ὁρίαν παρουσιάζει δταν θέλῃ. Ἐνῶ ἄλλοτε πάλιν ἔχει κρίσιν, καὶ ἐπίστει σημεῖοι εἰς τὸ ἐνεργητικόν του περίσσευμα κρίσεως. Καὶ βέβαια οὔτε ἵνε κακία τὸ νὰ κρίνῃ τις ὀρθῶς, οὔτε εἶνε κακία τὸ νὰ μὴ δύναται νὰ κρίνῃ λογικῶς. Ἡ κακία συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ὁ ἄνθρωπος — βλέπε τὸν Ἕλληνα — δὲν θέλει νὰ κρίνῃ. Ἄς ὀμιλήσω-

μεν σήμερον δι’ ὀλίγων διὰ τὴν κακίαν ταύτην, ἥτις ἀποτελεῖ εἰς τὴν ἐποχὴν μας πληγὴν τῆς κοινωνίας. Διότι δὲν εἶνε ὀλίγον νὰ ὑπάρχωσιν ἄνθρωποι δυνάμενοι νὰ σκέπτονται, ἀρεσκομένοι νὰ συζητῶσιν, ἀλλὰ μὴ θέλοντες νὰ κρίνωσι τὰ πράγματα, τὰ πρόσωπα, τὰ γεγονότα ἐκ τῆς καλῆς αὐτῶν ὑφους.

**

Μία ὀραίαν πρῶταν, ἀντιστάσεως μὴ οὐσης, διεδόθη διὰ εἰς τὸ Βερντιὲν οἱ Γάλλοι συνέλαβον αἰχμαλώτων τὸν περιφρημον Κρόμπριτς μετὰ 300,000 Γερμανῶν. Ἡ εἰδησις ἐντὸς ὀλίγων δευτερολέπτων ἔκαμε τὸν γῆρὸν τῆς ἀνὰ τὴν νῆσον ταχύτερον τῶν Ζεϊπελιν. Ἀμέσως ἤρχισαν τὰ σχόλια, αἱ κρίσεις, τὰ συμπεράσματα. Πολλοὶ ἐτιβον τὴς χεῖρας ἀπὸ χαρᾶν, ἄλλοι δὲ ἀπεπειράθησαν νὰ ὑψώσωσιν καὶ σημαίας.

Ἄλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν ἐμεινεν ἕως ἐδῶ. Φυσικὰ ἡ αἰχμαλωσία τοῦ μεγάλου τούτου σώματος στρατοῦ τῆς Γερμανίας, καὶ δὴ τὸ Ἄρχιστρατήγου Διαδόχου, ἐννοεῖται διὰ τὰ ἔχη συνέπειας, δηλαδὴ πρέπει νὰ ἔχη συνέπειας. Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε δύσκολον. Ἀφοῦ κατωρθώσωμεν νὰ συλλάβωμεν τριακοσίας χιλιάδας διαβολοανθρώπους Γερμανοὺς, εἴμεθα γὰρ εἰς θέσιν νὰ καταστρώσωμεν καὶ τὰς συνέπειας τοῦ πολεμικοῦ τούτου γεγονότος. Ἀμέσως λοιπὸν διεδόθη διὰ ἐξῆλθεν ἡ Ρωμανία τῆς οὐδετερότητος. Ἄλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο. Διότι καὶ ἡ ἀνάμειξις τῶν ἀδελφῶν Τυαγιάσκα εἰς τὸν πόλεμον θὰ ἔχη συνέπειας. Καὶ ἰδοὺ ὅλην τὴν περὶ ἀνακλήσεως εἰς τὰ σώματα αὐτῶν ὄλων τῶν εἰς ἄδειαν διατελούντων ἀξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ. Καὶ ἄρχονται αἱ συγγιήσεις. Ἐπὶ τέλους ἐξέρχεται ἡ Ἑλλάς. Ἴδου λοιπὸν διὰ ὁ Βενιζέλος εἶχε δίκαιον. Εἶνε τοῦτο τὸ συμπέρασμα τοῦ συμπεράσματος τῆς ἐξόδου τῆς Ρωμανίας, ὅπερ ἦτο συμπέρασμα τοῦ συμπεράσματος τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ ἀνχοῦ Κρόμπριτς καὶ τῶν τριακοσίων χιλιάδων Γερμανῶν. Καὶ τὸ συμπέρασμα τῶν συμπερασμάτων τούτων ποῖον; “Οὐ ὁ Ἕλληνας, δταν θέλῃ, ἔχει κρίσιν μαθητοῦ Νηπιαγωγείου.

**

Συνέχεια καὶ τέλος τῶν ἀνωτέρω. Μόλις ἡ περιγραφομένη εἰδησις ἐξητημήθη, πρὸς ἐπιβεβαίωσιν ἴσως τῆς ἀφανιάστου εὐφρίας καὶ κραιπνῆς τῶν πολλῶν τοῦ Νηπιαγωγείου μαθητῶν, ἰδοὺ ἡ κατασκευὴ ἄλλης εἰδήσεως, ἐξ ἴσου σοβαρᾶς: “Ἡ Κωνσταντινούπολις, κύριοι ἀγορασταὶ πάσης μωρίας, κατελήφθη ὑπὸ τῶν Ρόσσοων». Καὶ πάλιν χαρᾶς Ἐδαγγέλια, καὶ πάλιν εὐθυμία καὶ πανηγυρισμός. Ἐδῶ ἀφίνω πλέον τὰ μεγάλα ἐλλείμματα τῆς κρίσεως καὶ φθάνω εἰς τὸ κολοσσιαῖον ἐλλείμμα τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθηματος. Εἶδα καὶ ἤκουσα πολλοὺς νὰ ἐπιχαιροῦν, διότι οἱ Σλαῦοι εἰσῆλθον εἰς πόλιν Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου. Καὶ ἐσκέφθη πόσον δίκαιον εἶχε ὁ συνώνυμός μου ἀρχαῖος συμπολίτης καὶ φιλόσοφος νὰ μὲν ἀποσορμένος εἰς τὸ σπῆλαιόν του, μακρῶν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν κρίσεων αὐτῶν. . . .

Φερεκῦδης.

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ Α. Ω.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΙΒ΄.

Είμαι πεπεισμένος, ότι κατενόηθη τελείως πλέον ή θέσις των Ρωσικών και των Αυστριακών στρατευμάτων. Οί Αυστριακοί, υποχωρούντες επί του κέντρου και της δεξιάς προς ανατολάς, εφίσκονται εις τον από βορρά προς νότον άξονα Λουμπλιν-Χόλμ μέχρι Καρπάθια. Τό δεξιόν αυτών έχει στήριγμα τά Καρπάθια. Τό άριστερον αυτών στηρίζεται άσφαλώς επί των έλών, τά όποια καλύπτουσι καθιστώντα άπροσπέλαστον διά πολεμικάς επιχειρήσεις όλην την περι τό Λουμπλιν έκτασιν

Νά διαβώσι τά Καρπάθια δέν δύνανται. Νά επιχειρήσωσι κατά μέτωπον άγώνα δέν άπεφάσισαν άκόμη.

Και ούτω παρήλθον δέκα και πέντε ήμέραι άπραξιάς πολεμικής, θά ήδύνατό τις νά ειπή, ένφ οι περι τά στρατιωτικά πράγματα άδαείς υπελόγιζον προέλασιν ρωσικήν πέραν των Καρπαθίων. Καί υπό την έποψιν ταύτην τό σχέδιον του Έτζενδορφ έπιτυγχάνει. Είνε μάλιστα τούτο υπόδειγμα δι' εκείνους οίτινες διαθέτοντες μικρότερως άριθμητικώς δυνάμεις έν πολέμω άποδλέπουσι μόνον εις την πρώτην νίκην, χωρίς νά καθορίζωσι σαφώς τάς συνεπειάς πρώτης και δευτέρας ήττης. Ούτω οι Ρώσοι σήμεραν εφίσκονται ένόπιον διλήμματος δράσεως. Καί μοιραίως θά αναγκασθώσι νά διεξαγάγωσι πλέον κατά μέτωπον άγώνα. Αί προσπάθειαι των, όρθαι κατά αρχήν, ήτο φυσικόν νά άποτύχωσιν εις την έκτέλεσιν διά της άπωθήσεως μόνον της άριστεράς των Αυστριακών. Ένεκα τούτου έπεχειρήσαν διάσπασιν αυτής άπό του κέντρου, αλλά και αύτη φαίνεται άποτυγχάνουσα, διότι άργά λίαν έπεχειρήθη. Απομένει συνεπώς ή άριστερά των Αυστριακών ως σπάθη Δαμόκλειος διά πάσαν Ρωσικήν προέλασιν, είτε προς νότον, είτε προς ανατολάς, άνευ ταυτόχρονου επιθέσεως καθ' όλην την έκτασιν του Αυστριακού μετώπου άπό Καρπαθίων μέχρι των περι τό Λουμπλιν έλών.

**

Πιστεύω, ότι οι Ρώσοι θά αναγκασθούσιν έν τέλει νά επιχειρήσωσι τοιαύτην επίθεσιν. Διότι ή θέσις αυτών άποδύει μέχρι κωμικού προβληματική εις τάς εκείθεν του Δνίστερ και του Βιστούλα έκτάσεις της Γαλλικής. Καί έν τοιαύτη περιπτώσει υποχρεούνται νά διεξαγάγωσιν έφ' έξης την πάλην ως καθώρισε ταύτην ή Αυστριακή πρωτοβουλία μετά την άπό Λεμπέργκ υποχώρησιν.

Άλλ' ή ούτω διεξαγομένη πάλη είνε πλέον άγών ίσων προς ίσους. Η άριθμητική ύπεροχή των Ρώσων εκμηδενίζεται. Διότι ή άριθμητική ύπεροχή χρησιμεύει προς κυκλώσεις, τά δέ δύο άδιάβατα στηρίγματα των άκρων της Αυστριακής στρατιάς άποκρούουσιν πάσαν σκέψιν όμείας ένεργείας των Ρώσων.

**

Έπομένως τό μέτωπον όπερ εξέλεξεν ο Αυστριακός στρατός διά της μάχας του, μή υπερβαίνον τά 90—100 χιλιάμετρα, είνε άνάλογον προς εξέλιξιν και ταυτόχρονον δράσιν όλοκλήρου της Αυστριακής στρατιάς, εις ήν έδόθη ο καιρός νά αναπληρώσιν τά έν της ήττης του κέντρου και της υποχωρήσεως της δεξιάς άπωλείας της.

Επί του μετώπου δέ τούτου και έντός της περιορισμένης γραμμής εις παράταξιν Ισλαρίθμων στρατιών έν μέρους των δύο μερών θά διεξαχθώ ή περαιτέρω μάχη.

Δέν έχω άμφιβολίαν τινά ότι θά άποδώ αύτη έν τέλει έναντίον των Αυστριακών. Η ποιότης των Ρώσων στρατιωτών είνε ύπερτέρα και θά καταλύσιν την στρατηγικήν Ικανότητα των Ρωσικών έπιτελείων. Αφ έτέρου ή Αυστριακή στρατηγική και ή ύπεροχή των Έπιτελείων του δουαδικού Βασιλείου, περισώσασα άπό νυν την συντριβήν των Αυστριακών στρατευμάτων, δέν θά δυνήθω νά κατεχύσθω μέχρι τέλους. Άλλά τό κέρδος είνε πολύτιμον. Ο χρόνος θά έπιτρέψω την παρά την Πολωνίαν ταυτόχρονον ένεργείαν των Γερμανών. Έάν δέ τούτο έπιτευχθώ, τότε οι Ρώσοι θά αναγκασθούσιν νά εκκενώσωσιν την Γαλλικίαν και νά φύγωσιν διωκόμενοι προς νότον μέχρι της Όδησσού.

Άλλά πάντα ταύτα ήρτηνται άπολύτως εξ άλλων τινών γεγονότων, ούχι άσχετων με τά έν Γαλλία τελούμενα μεταξύ Γερμανών και Γάλλων. Κατά σύμπτωσιν δέ και ή φίλη διεύθυνσις των «Αθηνών» με έρωτά πώς κρίνω τά έν Γαλλία γεγονότα και τί προβλέπω περι της περαιτέρω εξέλιξέως των.

Η έρώτησις είνε άπορία πάντων. Καί θά σπεύσω νά ειπω εις άμέσως προσεχή φύλλα των «Αθηνών» τάς παρατηρήσεις μου επί του μεταξύ Άγγλογάλλων και Γερμανών διεξαγομένου πολέμου έντός του Γαλλικού έδάφους.

(1 Σεπτεμβρίου 1914.)

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ Κ. ΝΟΜΑΡΧΟΥ

Λογογράφος έπαγωγός, διαλεκτικός στωικός, ο έγκυκλοπαιδικώτατος Νομάρχης Κυκλάδων κύριος Γεώργιος Παρασκευόπουλος, κατείχε τό βήμα έν τη τελευταία των διαλέξεων άς περιοδικώς όργανοί τό ένταύθα ως άριστα, τό γε νυν, δρών Λύκειον των Έλληνίδων έν τάς αίθούσας της ένταύθα Δέσσης «Έλλάς», θέμα έχων «την Έλληνικήν ποιήσιν, την Έλληνικήν μουσικήν, τους Έλληνικούς χορούς».

Τό θέμα δέν ήτο ούτε άπλοόν, ούτε εξ εκείνων των εύχερως πάς τις έπιλαμβάνεται, και έν τούτοις ο δεξιός λογοτέχνης κατώρθωσεν έντός των στενών όρίων μιās διαλέξεως, νά διεξέλη τό πολυσχιδές και πολύπλοκον θέμα του έν άδραϊς μέν γραμμικίς αλλά χωρίς ούδέν νά παραλείψω, χωρίς ούδέν ν' άφίση κενόν, σαγηνεύσας ούτω και γοητεύσας τό πυκνόν άκροατήριόν του, όπερ κατά τό πλείστον άποτελείτο εκ της λογιωτέρας τάξεως της καθ' ήμās κοινωνίας.

Δέν έπιχειροῦμεν τό γε νυν κριτικήν επί της ώραιάς άπό πάσης άπόψεως διαλέξεως του κ. Νομάρχου, περιοριζόμενοι άπλώς νά εξάρωμεν τάς καλās διαθέσεις του ως προς την ευόδωσιν του έπιδιωχομένου υπό του ένταύθα Λυκείου των Έλληνίδων ύψηλοῦ σκοποῦ, καιτοι, ως φαίνεται, αί διευθύνουσαι τό Λύκειον τούτο δέν έχουσιν έτι προσανατολισθή προσηκόντως και δέν εφίσκονται εις την προσήκουσαν σχέσηιν και αναφοράν προς πάσας τάς καθεστηκυίας έν τῷ τόπῳ αρχάς, επί προϋφαι του έργου ζημιά.

Τό έφ' ήμίν μίαν ένθερμόν διατυπούμεν εύχήν, τον ως τάχιστα προσήκοντα προσανατολισμόν των ίθυσουσών τά του Λυκείου και την ευόδωσιν του μεγάλου κοινωνικού αυτού σκοποῦ, διότι ούτως ευελπιστούμεν, ότι ούχι άπαξ θά δοθῇ εις τον κύριον Νομάρχην ή ευθετος περίστασις νά κατακηλήσῃ τά ότα των άκροατών του διά νέων προϊόντων της όντως ισχυράς λογοτεχνίας του. Την ώραιάν ταύτην διάλεξίν του ένταύθα Γυμνασίον έν μέσω άκροατηρίου άποτελουμένου άπό καθηγητάς και διδασκάλους του Γυμνασίου, της Έμπορικῆς Σχολῆς και των λοιπών σχολείων και της μαθητιώσης νεολαίας, καταθέλξας κυριολεκτικώς τους άκροατάς του και διά του έπαγωγού του θέματος και διά του άπαραμίλλου χρωματισμοῦ της διαλέξεώς του.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Η Έθνική έορτή

Αύριον επί τη έπετειῳ της Έθνικής ήμῶν έορτής θά τελεσθῇ έν τῷ Ίερῷ Ναῳ του Αγίου Νικολάου έπίσημος Δοξολογία και έπιμνημόσυνος δέησις ύπερ των πεσόντων προμάχων της Πατρίδος. Ο κ. Δήμαρχος θά δεχθῇ κατόπιν τους έπισήμους έν τῷ Δημαρχείῳ. Η μουσική θά παιανίσῃ έν τη Πλατεία την μεταμεσημβρίαν και τό έσπέρας. Τό άπόγευμα θά γίνῃ ή στέψις του μνημείου των άγωνιστών, τό δέ έσπέρας θά έχωμεν φωταγώγησιν γενικήν.

Ο φωτισμός της πόλεως

Δέν φαίνεται παροικούσα έν Σύρῳ ή «Παλιγγενεσία» και διά τούτο διατυποῖ τάς περι πλῆρους φωτισμοῦ αξιώσεις της, έν έποχή καθ' ήν και αυτοί οι ιδιώται παρεκλήθησαν νά φειδωλεύωνται εις την κατανάλωσιν ρεύματος, ίνα μή εξαντληθῇ ή παρακαταθήκη της καυσίμου ύλης,

όποτε κατ' ανάγκην και ο Δημοτικός της πόλεως φωτισμός και ο των ιδιωτών τελείως θά εξέλιπε. Είναι πάντοτε καλός ο έλεγχος των έπιλανθνομένων των υποχρεώσεων των αρχών τό ν' αξιωμέν δμως παρ' αυτών άδύνατα είναι άστοιολογία Ικανή μόνον νά διαστείλῃ εις μέγιστον διάμα οίκτου διά τον γράφοντα τά χείλη του άναγνώστου.

Η Δημοτική αρχή Έρμουπόλεως και τάς υποχρεώσεις της είπερ τις και άλλη γνωρίζει και τά καθήκοντά της μετά πάσης της δυνατής εύσυνειδησίας έπιτελεῖ, άτυχῶς δέν έδόθη αύτῇ ή δύναμις νά διευθύνῃ και τάς περιστάσεις ίνα φανῇ εύχάριστος εις την Παλιγγενεσίαν.

Επικίνδυνος λειψυδρία

Πάσχομεν δεινῶς υπό μεγίστης λειψυδρίας. Δέν πρόκειται μόνον περι των άναγκών της γεωργίας και κτηνοτροφίας. Τό ζήτημα είνε ότι μετά δύο—τρεις μήνας δέν θά έχωμεν νερό. Τό πράγμα είνε λίαν επικίνδυνον. Έάν δέ ο Θεός δέν μάς έλεήσῃ, άσφαλώς θά δοκιμάσωμεν και την έλλειψιν νεροῦ ως έδοκιμάσαμεν την έλλειψιν άρτου. Μή χειρότερα...

Έσπερις

Τό έσπέρας της παρελθούσης Δευτέρας τό παρά την πλατείαν Αγίου Νικολάου καλιμάρονον μέγαρον του διαπρεπούς ήμῶν συμπολίτου κ. Παύλου Νεγροπόντη, Δημ. Συμβούλου και έφοπλιστοῦ, άπήστραπτεν εκ της άπλέτου φωτοχυσίας, υποδεχομένων των ευγενών αυτού οικοδεσποτών τό άνθος της παρ' ήμίν κοινωνίας εις έσπερίδα καθ' ήν έν πλουσιωτάτη άφθονία προσεφέροντο διάφορα Σάνδουίτς, Λίκερ, Ζύθος και Παγωτά.

Η έσπερίς διελύθη περι την 2αν ώραν της πρώτας υπό τάς εύαρεστύτερας έντυπώσεις των παρευρεθέντων εις αύτην, οίτινες έμειναν κατενθουσιασμένοι εκ τε των δαψιλῶν περιποιήσεων άς έτυχον παρά των ευγενῶν χορηγῶν, ως και εκ του μεγαλοπρεπούς διακόσμου και άπλέτου φωτισμοῦ. Ευτυχεις αί πόλεις αί κεκτημένοι τοιούτους άρχοντας, οίτινες έν μέσω των εκ του πλοῦτου άπορρεουσῶν άπολαύσεων, οῦ παύονται ένθυμούμενοι ότι καθ' ήν στιγμήν οῦτοι διασκεδάζουσιν ή του πτωχοῦ καλύδη στερείται των πάντων και προσέρχονται άρωγοί και παραμυθιαί της του πλησίον δυστυχίας.

Προαγωγή Προξένου

Μετά πολλῆς χαρῆς ήκουσεν ή ήμετέρα κοινωνία την δικαίαν προαγωγήν εις τον βαθμόν του Γενικοῦ Προξένου του παρ' ήμίν αντιπροσώπου της Γαλλικής Δημοκρατίας κ. Ναζιάρ. Ο ευγενής και συμπαθής Γαλάτης κατέκτησε την αγάπην και την εκτίμησιν πάντων, και διά τούτο ή προαγωγή αυτού έχαραποποίησεν έλλην την Συριακήν κοινωνίαν. Τῷ κ. Προξένῳ διαδίδομεν θερμότα συγχαρητήρια.

Επάξιος τιμή

Μετά χαρῆς είδομεν την παρά της έλλανοδίκου Έπιτροπῆς της έν Αγίῳ Φραγκίσκῳ της Αμερικῆς διεξαχθείσης εκθέσεως πάντων των διεθνῶν προϊόντων, άπονομήν χρυσοῦ βραβείου εις τον έργοστασιάρχην έγχωρίων κονσερβῶν κ. Γ. Πλιαθόν και Σια διά τά όντως τέλεια και καθ' όλους τους δρους της νεωτέρας έφευρέσεως και διατηρήσεως των έν λόγῳ κονσερβῶν άτινα είχον έκτεθῇ έν τῇ παγκοσμίῳ ταύτῃ εκθέσει.

Οί κ. κ. Γ. Πλιαθός και Σια, άμα τῇ ένάρξει των εργασιῶν του έργοστασίου των, οῦδενός κόπου ή δαπάνης εφέισθησαν ίνα καταστήσωσι τά προϊόντα αυτών περιζήτητα οῦ μόνον έν τῇ Ευρώπῃν και Αμερικῇν εις άς κατ' έτος μεξάντλουνται ταχέως.

Συγχαίροντες τοίς κ. κ. Γ. Πλιαθῷ και Σια εύχόμεθα και έν τῷ μέλλοντι όμοίους θριάμβους νά καταγάγωσι.

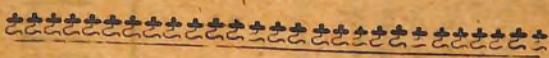
Μνημόσυνον Θεοδώρου Παγκάλου

Συνεπληρώθη έτος άπό του θανάτου του άειγέτου Θεοδώρου Παγκάλου. Επί τῇ ευ-

ΧΡΥΣΑΝΘΗ Γ. ΣΠΑΘΗ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Μετά χαράς αγγέλλομεν τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις ὅτι τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὑπὸ τὰς εὐχὰς τῶν οἰκείων αὐτῶν, ἢ ἐπὶ κάλλει καὶ ψυχικοῖς χαρίσμασι διακρονομένη ἀβρὰ τῆς πόλεως μας Δίς Χρυσάνθη Γ. Σπάθη καὶ ὁ κ. Χρήσιμος Θανοπούλος, Ἐργοστασιάρχης Βυρσοδεφίας, ἔδωκαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Συγχαίροντες τοῖς οἰκείοις, εὐχόμεθα τοῖς μνηστευθεῖσι ταχεῖαν καὶ τὴν τῶν γάμων τῶν τέλειον.

καίριά ταύτη ἢ ἐρίτιμος αὐτοῦ ἀδελφῆ κ. Εὐγενία Σαμίου καὶ οἱ ἀνεψιοὶ κ. κ. Σάμιοι καὶ σύζυγοι Παπαζαχαρίου ἐτέλεσαν ἐν τῇ Μητροπολιτικῇ ἱερῇ ναφ τῆς Μεταμορφώσεως κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν μεγαλοπρεπῆς καὶ ἐπιδητικώτατον Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον εἰς τὸ ὅποιον παρέστη ἄπειρον πλῆθος συμπολιτῶν ἐκτιμῶντων καὶ σεβομένων τὴν μνήμην τοῦ μακαρίτου καὶ ἐπιλέκτου τῆς Σύρου τέκνου. Προσέτι ἢ κληρονόμος τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρὸς καὶ ἀδελφῆ αὐτοῦ σεδαστῆ κυρία Σαμίου διένειμεν εἰς τοὺς πτωχοὺς τῆς πόλεως δύο χιλιάδας ἀρτους καὶ μεγάλην ποσότητα χρημάτων. Ὁ Θεὸς τοῦ ἐλέους καὶ τῆς ἀγάπης ἂς ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀειμνήστου συμπολίτου ἐν σκηναῖς δικαίων.

Ἑορτὴ «Φιλοπάτριδος»

Ἀῦριον Παρασκευὴν, ἐπὶ τῇ Ἑθνικῇ ἡμῶν Παλιγγενεσίᾳ, ἢ ἐν Ἄνω Σύρῳ πατριωτικῇ Ἑταιρείᾳ ὁ «Φιλόπατρις» ἀγεί τὴν ἐπέτειον αὐτῆς ἑορτῆν. Ἐν τῇ Καθολικῇ Μητροπολιτικῇ ἱερῇ ναφ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου θὰ τελεσθῇ τὴν 3 μ. μ. ἀκριβῶς ἐπίσημος Ἀρχιερατικὴ Δοξολογία, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἑορτάζοντος Σωματείου θὰ ἐκφωνηθῇ ὁ πανηγυρικὸς τῆς ἡμέρας λόγος ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ κ. Π. Μ. Στεφάνου, Διευθυντοῦ τῆς «Αὐγῆς». Πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ προσεκληθήσονται ἵνα παραστώσιν εἰς τὴν ὡραίαν ταύτην ἑορτῆν.

Ὁ κ. Ἡλίας Βλάχος

Ἀφίκετο καὶ ἀνέλαβεν ἤδη τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὁ νέος Ἐπιθεωρητὴς τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. Ἡλίας Βλάχος περὶ τοῦ ὁποίου πολλὰ τὰ καλὰ λέγονται. Τὴν δρᾶσιν τοῦ κ. Βλάχου ἐν τῇ ἔργῳ αὐτοῦ θὰ παρακολουθήσωμεν ἐκ δημοσιογραφικοῦ καθήκοντος.

ΟΙ ΕΙΡΗΝΟΠΟΙΟΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

Κατὰ θάλασσαν δὲ πάντε ἐμπορικὰ πλοία φέροντα τὴν ἀγγλικὴν σημαίαν ἐδυσθίσθησαν ὑπὸ γερμανικῶν ὑποβρυχίων, εἰς δὲ τὸν Ὁκεανὸν ἐδυσθίσθη τὸ γερμανικὸν Δρέσδη δι' ἀγγλικῶν τοιούτων. Ἐπίσης δὲ τὸ ἀγγλικὸν Μπαχιάνο βοθητικὸν καταδρομικὸν ἐδυσθίσθη ὑπὸ τῶν γερμανῶν, ὡς καὶ τὸ ὑπερωκεάνειον ἀγγλικὸν Γουαδελοῦπα ἐδυσθίσθη ὑπὸ τοῦ γερμανικοῦ Διαδόχου Γουλιέλμου. Εἰς δὲ τὰ Στενὰ ἐδλάθησαν δύο συμμηκρικὰ πλοία καὶ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀμερικῆς ἐπραγείσα ἐδυσθίσθη τὸ γερμανικὸν πλοῖον Καρλσρούη, οἱ γερμανοὶ ἐδύθησαν δι' ὑποβρυχίων δύο ἐμπορικὰ ἀγγλικά πλοία καὶ εἰς τὰ Στενὰ ἐδυσθίσθη μὲν τὸ γαλλικὸν Μπουδὲ θωρηκτὸν ἰσχυρότατον καὶ τὰ ἀγγλικά τοιαῦτα Ἰρετιστίμπλ καὶ Ὁκεανός, ἐδλάθησαν δὲ τὸ γαλλικὸν Γαλάτεια καὶ ἢ ἀγγλικὴ ναυαρχίς Ἰνφλεξίμπλ. Κυρίως ὅμως εἰς τὰ Στενὰ μετὰ τὴν ἀποδίθασιν τοῦ στρατοῦ τῶν συμμάχων ἔπαυσε ὁ βομβαρδισμὸς καὶ μετὰ ταῦτα ἀπέτυχε μία τις ἀπόδασις αὐτῶν ἐπὶ τῆς Μ. Ἀσίας καὶ ἔτερα ἐπὶ τοῦ Ἐηροῦ ἐνεκα κρατῆς ἐπιθέσεως τῶν Τούρκων ἰσχυροποιηθέντων διὰ βρῆως πυροβολικοῦ. Εἰς τὴν Σμύρνην ἐ-

γένετο μετὰ βομβαρδισμῶν τῶν στόλων ἀποδίθασις εἰς Φώκαιαν καὶ Βρούλα. Κατόπιν ὅμως τρικυμίας ἰσχυρᾶς ἤσυχασαν αἱ κατὰ θάλασσαν ἐπιχειρήσεις καὶ ἐγένοντο μόνον τινες ἀποδάσεις στρατοῦ εἰς τὰ Στενὰ καὶ τὴν 5 Μαρτίου ὁ βομβαρδισμὸς τελείως ἔπαυσε, ἐν ᾧ οἱ κάτοικοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἤρξαντο φοβούμενοι ν' ἀπέρχωνται ἀθροοὶ ἐκ τῆς πόλεως.

Ἀπὸ δὲ τῆς 10 Μαρτίου ἐπανελήφθησαν μὲν ἐν τῇ Δ. μετώπῳ μικρὰ καὶ ἀσήμαντοι ἀψιμαχίαι καὶ συγκρούσεις διὰ πυροβολικοῦ τῶν ἀντιπάλων στρατῶν, Ἀγγλικά δὲ ἀεροπλάνα καὶ ὑποβρυχία βομβαρδίσαντα τὰ γερμανικά ναυπηγεῖα τῆς Ἀμβέρσης τοῦ Βελγίου ἐπροξένησαν σοβαροτάτας ζημίας εἰς αὐτὰ, τὴν 15 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀφίκετο εἰς τὸ γαλλικὸν στρατόπεδον ὁ πρόεδρος Πουανκαρέ πρὸς ἐπιθεώρησιν αὐτοῦ. Συγχρόνως δ' οἱ Ρῶσοι ἐπιτεθέντες κατὰ τὴν Πρεζμύζλ δι' ἰσχυρῶν δυνάμεων κατέλαβον αὐτὴν αἰχμαλωτίσαντες 120 χιλιάδας στρατοῦ μετὰ ἐνῆα στρατηγῶν καὶ ἄλλων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ ἀφθονωμάτων λαφύρων πολέμου. Ἡ περιφανὴς αὕτη ρωσικὴ δρᾶσις ἐθεωρήθη ἀπαρχὴ τῆς ρωσικῆς κατισχύσεως, διότι καὶ εἰς τὰς διόδους τῶν Καρπαθίων ἤρξαντο ὑπερτεροῦντες, ὥστε πολλοὶ τότε ἐπέστησαν περὶ τῆς ταχείας καθόδου τῶν ρωσικῶν δυνάμεων εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, ὅποτε ἀληθῶς ἢ Ἀδοτρία ἤθελε περιέλθῃ εἰς κίνδον καὶ ἢ Βουδαπέστη κατακλυδανομένη ὑπ' αὐτῶν θὰ ἐπροξένοι σὺ μόνον συντριβὴν τῶν αὐστριακῶν δυνάμεων, ἀλλὰ καὶ ἀπειλὴν λιμοῦ τῶν κατοίκων αὐτῆς, γνωστοῦ ὄντος ὅτι αἱ πεδιάδες τῆς Οὐγγαρίας εἰναι ἢ γῆ τῆς διατροφῆς τῶν ἄνω δυνάμεων, ἢ δὲ Βιέννη συγχρόνως θὰ ἠπειλεῖτο συντόμως καὶ ἢ πολιορκία καὶ ἐκπύρθησις θὰ ἦτο βεβαία καὶ τότε ἢ Γερμανία θὰ ἐκυκλοῖτο ὑπὸ ἔχθρικῶν στρατευμάτων καὶ ἢ ἕντατο βεβαίωτατα. Πλὴν ἄλλως ἐγένοντο ἐκ ρωσικῶν σφαλμάτων αἱ περαιτέρω ἐπιχειρήσεις τῶν στρατευμάτων τοῦ μεγάλου δουκὸς καὶ τοῦ ἐπιτελείου αὐτοῦ, διότι ὡς ὁ Μόλτσε σφαλόμενος εἰς Γαλλίαν ἀπέλεσε τὴν μάχην τοῦ Μάρνη καὶ ἠδυνήθη ἢ Γαλλία νὰ περισυλλεγῇ καὶ ὄχρωθεισα ν' ἀποφύγῃ τὴν συντριβὴν τῶν πρώτων αὐτῆς δυνάμεων, οὕτω καὶ ὁ μέγας δούξ μὴ συναισθανόμενος τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτοῦ τὸ σφάλμα καθυστέρησεν ἀφ' ἐνὸς διατριβῶν καὶ σπαταλῶν χρόνον αἱ στρατευμάτια εἰς τοιαύτας ἐπιδείξεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἠμέλησε νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ὑποχωρήσεως καὶ διασκορπίσεως τῶν ἀντιπάλων, οἷτινες δυνήθησαν ν' ἀνασυνταχθῶσι ταχέως ἢ πείλησαν τὴν πρόοδον αὐτοῦ καὶ ἐξεμηδόνισαν τὰς λαμπράς αὐτοῦ νίκας. Ἡ ταχύτης εἰς τὴν ἐπιθεσιν τῶν στρατευμάτων εἰναι ἢ πρώτη ἐπιτυχὴς ἐκπλήρωσις τοῦ πολεμικοῦ σχεδίου, ὅπερ φιλοτεχνουσι τὰ ἐπιτελεῖα καὶ διατάσσουσιν οἱ στρατηγοὶ τοῦ πολέμου, πᾶσα δὲ βραδύτης πρὸς ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ φέρει ἀποτυχίαν δυναμένην νὰ κλονίσωσι τὸ ἠθικὸν τοῦ στρατοῦ, νὰ καταβάλωσι τὰς δυνάμεις αὐτοῦ καὶ ἀπὸ νικητοῦ νὰ περιέλθῃ οὕτος εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἠττημένου. Εἰς δὲ τὸν Καύκασον οἱ Τούρκοι διαρκῶς ἀπωθούμενοι ἔχονον ἔδαφος καὶ ἀνδρας ἱκανοῦς, οὓς ἠναγκάζοντο ν' ἀναπληρῶσι διὰ νέων τοιούτων ἐρχομένων ἐκ τῶν κέντρων τῆς Μ. Ἀσίας. Ἐπίσης οἱ Ἄγγλοι κατετρόπωσαν τότε τὰς εἰς Σουεζ ἐγγιζούσας τουρκικὰς δυνάμεις, ἂς ἢ πείνα καὶ ἢ δίψα πολυτρόπως εἶχε καταβάλει διὰ τῆς ἐρήμου ἐρχομένης.

(ἀκολουθεῖ)

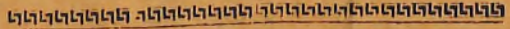
Α. Κ. Φ.

ΣΟΦΙΑ ΤΑΒΟΥΛΑΡΗ

Ἡ ἐν Ἀθήναις ἀρτίως θανούσα **Σοφία Ταβουλάρη** ἀπῆρξεν ἐπὶ σειρᾶν ἐτῶν τὸ κόσμημα καὶ ὁ λαμπρότερος ἀστήρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Θεάτρου ὄραία, συμπληθῆς, σεμνὴ, ἐγοήτευε τοὺς θεατὰς τῶς ἐγοήτευε οὐχὶ διὰ σημασιωμάτων καὶ κορδαρισμῶν, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀπαρμιλλοῦ τέχνης καὶ τῆς γλυκυτάτης καὶ μελωδικῆς φωνῆς τῆς. Ἡγάλα τὴν Ἐρμούπολιν, ὡς καὶ ὁ κορυφαῖος τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς σύζυγός της Λιοντίος Ταβουλάρης, ὅστις κατὰ προτίμησιν ἐδῶ ἐδίδο παριστάσεις μετὰ τοῦ θιάσου τοῦ.

Τίς ἐκ τῶν ὁποιοῦν προσβυτέρων Ἐρμούπολιτῶν ἐλησμόνησε τὴν Σοφίαν Ταβουλάρη ὡς ψυχοκόρη τοῦ ἡλιθίου Λιμβίτη, τοῦ τυφλοθέντος ἐκ τῆς ὑποκρισίας καὶ ψευδευλαβείας τοῦ Ταρτούφου, τοῦ ὁποίου τὸν ταρτουφισμὸν ἐνόησασα ἢ ψυχοκόρη διὰ τοιαύτων λόγων καὶ τρόπον προσελάθη νὰ πείσῃ τὸν ἡλιθίον ὅτι ὄφιν δηλητηριώδη εἰσέγαγεν εἰς τὸν οἶκόν του καὶ περιέθλατε; Τίς ἐλησμόνησε τὸ ἄγροικίον του καὶ τεχνάσματα τὰ ὅποια μετὰ τῆς χάριτος μετέτελει ὅπως ἐξαναγκάσῃ τὸν πλοῦσιον ἀλλ' ἀγροικὸν γεωρογοκίτην νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ἀγροικίον του παρουσιαζομένην ὅτι μὲν ὡς πλύντρια ὅτι δὲ ὡς ἀθιγγανίς.

Ἄλλ' ὅσον γόησσα ἦτο εἰς τὴν κομφοδίαν, τόσον ὑπέροχος εἰς τὴν τραγωδίαν ὅταν τὸ πρῶτον ὑπεκρίθη τὴν Μερωπίν, ἀπειροχαιτος ὑπῆρξεν ὁ ἐνθουσιασμός τῶν θεατῶν τοσοῦτος ὥστε κυρία εἰσῆλθον εἰς τὴν σκηνὴν κατὰ τὸ διάλειμμα καὶ τὴν συνεχίσαν. Τὰ ὅλα ταῦτα γράφονται ὡς φόρος ἐκτιμῆσεως τῆς πρώτης κυρίας τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς.

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙΝ

Τὰ Καταπότια Πίνκ ἐπιτυγχάνουσι τὴν καλλιτέραν θερμασίαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνοιξέως, εἶνε δὲ ταῦτα τὸ δραστικώτερον φάρμακον πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἀναιμίας Προμηθευθῆτε κυτρία τινὰ Καταποτίων Πίνκ καὶ ἀρχίσατε ἀμέσως τὴν εὐεργετικὴν αὐτῶν θεραπείαν ἢ συντήσατε αὐτὴν εἰς τοὺς γυναικίους σὰς τῶν ὑποῶν ἢ ὑγεία δὲν θεωρεῖται ἀσφαλῆς.

Τὰ Καταπότια Πίνκ δίδουν σίμα, δυνάμεις, διεγείρουσι τὴν ὄρεξιν καὶ παρέχουσι ἀρίστας χωνεύσεις. Ἀναζωογονοῦσιν ὅλα τὰ ὅργανα καὶ ἐξκαθαίρουσι τὰς τοξικὰς οὐσίας τὰς συσσωρευθείσας ἐν τῷ σώματι μας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος.

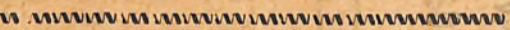
Τὰ καταπότια ταῦτα εἶνε προσέτι ἀποτελεσματικὰ ἐναντίον τῆς ἀναιμίας, τῆς χλωρώσεως, τῶν πόνων τοῦ στομάχου, τῶν νευρικῶν παθήσεων καὶ τῶν ρευματικῶν πόνων.

ΤΑ ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΠΙΝΚ

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτατα φαρμακεία πρὸς δρ. 3.80 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτρία. Διευκρίνης παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεία Π. Κερδώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου. Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμασκῆ καὶ Σιὰ, ἐν Πειραιεῖ.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουσι ἔξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν ἀναφέρονσαν τὴν τιμὴν αὐτῶν, τὰ κυρία συστατικὰ τῆςσκευασίας τῶν καὶ τὸ ὄνομα τῶν Γεν. Ἀντιπροσώπων Δαμασκῆ καὶ Σιὰ, ἔσωθεν δὲ τὴν ὁδηγίαν τῆς χρήσεως ἑλληνιστί.

Περίληψις

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 20 τοῦ 1916 ἀποφάσεώς του ἐπέστρεψεν εἰς τὸν Ἐμμανουὴλ Τακσταδάκη, κάτοικον ἐνταῦθα νὰ ἐγείρῃ κατὰ τῆς συζύγου του Ἀναστασίας γένους Καρανικόλα τὴν περὶ διαζυγίου ἀγωγὴν.

Ἐν Σύρῳ τῇ 23 Μαρτίου 1916.

Ὁ Πληρ. Δικηγόρος
Ν. Μ. Καμπάνης

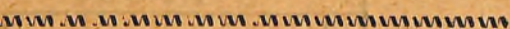

Περίληψις

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 18 (ἐ. ἔ.) ἀποφάσεώς του, δεχθὲν τὴν αἴτησιν τῆς Εὐδανθίας συζύγου Μιχαὴλ Χέλμη γένους Μιλιτιάδου Μάνδαλη, κατοίκου τῆς Κοινότητος Ἀμολόχου τοῦ τῆς Δήμου Γαυρίου τῆς Ἄνδρου κατὰ τοῦ συζύγου τῆς Μιχαὴλ Χέλμη, κατοίκου ἐπίσης, διέταξε τὴν ἐν Περιλήψει δημοσίευσιν καὶ θυροκόλλησιν.

Ἐν Ἐρμούπολει Σύρου τῇ 22 Μαρτίου 1916.

Ὁ τῆς Εὐδανθίας Μιχ. Χέλμη
πληρεξούσιος Δικηγόρος
Ν. Γ. Φιλίνης

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ὁ ἐν τῇ ἐνταῦθα χωρίῳ Ἐπισκοπεῖῳ κείμενος ἀγρὸς τῆς κ. Μαριγῶς Κυριάκου ἐκτάσεως μίας περίπου ζευγαριάς, περιέχων δὲ μίαν συκὴν καὶ ἐρειπωμένον οἰκίσκον, συνορευόμενα δὲ μετὰ κτήματα Ἀμβροσίου Ἐμμ. Φύχα καὶ κληρονόμων Π. Τσόλα. Πληροφορία παρὰ τῇ κ. Ἐμμανουὴλ Κυριάκου.

Ἐνοικιάζεται οἰκία ἐξοχικὴ, μετὰ ἢ ἄνευ ἐπίπλων, εὐρύχωρος, μετὰ δεξαμενῆς, κειμένη εἰς τὴν ὡραιότεραν καὶ ὑγιεινότεραν θέσιν τοῦ Ἐπισκοπεῖου. Πληροφορία παρὰ τῇ κ. Νικολ. Κ. Χούμη.

